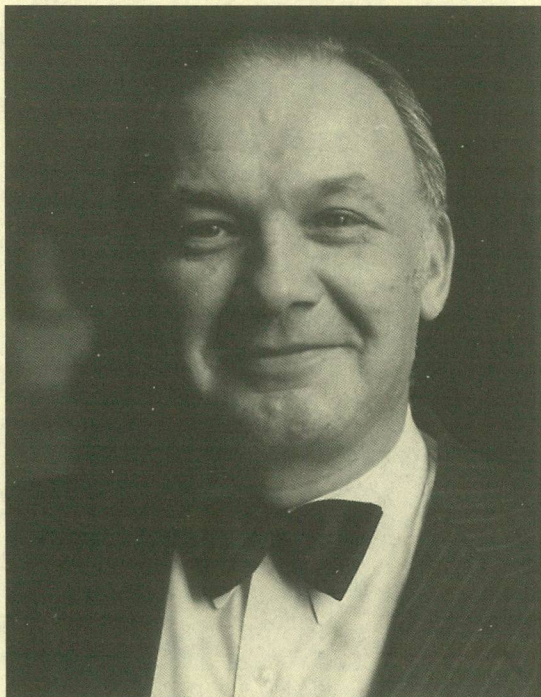

VANACKERE, Leo (Wevelgem 7 juli 1927 – Brugge 18 augustus 1979).

Studeerde aan de Normaalschool in Torhout en was daarna slechts korte tijd werkzaam in het onderwijs. Vanackere was gouwleider van de **Katholieke Studentenactie**, Noordzeegouw (1948-1953), arrondissementeel secretaris van de CVP-Kortrijk (1953-1954), secretaris-generaal van de Vlaamse Vleugel van de **Christelijke Volkspartij** (1954-1968) en CVP-volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Brussel in maart-april 1968. Na ontslag werd hij provinciaal senator (vanaf april 1968) en na de verkiezingen in november 1971 gecoöpteerd senator tot 1979. Hij was ook schepen in Sint-Stevens-Woluwe van 1958 tot 1965. Hij werd gouverneur van de provincie West-Vlaanderen op 1 juni 1979, maar overleed kort daarop. Niet alleen in de politiek maar ook daarbuiten ont-

CVP-politicus Leo Vanackere was voorzitter van de Vlaamse Vereniging voor Familiekunde (1968-1977) en van het Komitee voor Frans-Vlaanderen (1969-1977). (AMVC)

plooide hij een grote activiteit onder meer als algemeen voorzitter van de **Vlaamse Vereniging voor Familiekunde** (1968-1977), als voorzitter van het **Komitee voor Frans-Vlaanderen** (1969-1977), als lid van het hoofdbestuur van het **Algemeen-Nederlands Verbond** (1969-1977) en als lid van het komitee van de **Bibliotheek en Archief De Franse Nederlanden** (Katholieke Universiteit Leuven, afdeling Kortrijk). Hij is tevens directeur geweest van de Jef Deschuyfeleerstichting, Instituut voor Politieke Vorming en voorts secretaris en ondervoorzitter van de **Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap** en beheerder van het Gemeentekrediet.

In de V.B. speelde Vanackere vooral een rol als voorzitter van de Vlaamse Vereniging voor Familiekunde en als voorzitter van het Komitee voor Frans-Vlaanderen. Hij zette zich in voor overleg op regeringsniveau in België en Nederland om van de Franse overheid de officiële erkenning van het Nederlands in het onderwijs te verkrijgen. Hij slaagde daar gedeeltelijk in. Ten slotte kan nog worden aangestipt dat hij een bemiddelende rol speelde (samen met andere politici) bij de repatriëring van het stofelijk overschot van **Cyriel Verschaeve** (1973) en dat hij, na een reis naar Zuid-Afrika, met **Robert Houben**, een van de medeoprichters was van **Protea**.

LITERATUUR: J. Olsen, in *Spectator* (4 augustus 1973); - A. Demedts, in *KFV-Mededelingen*, jg. 5, nr. 3 (1977) p. 3-5; -

L. Verbeke, in *KFV-Medelingen*, jg. 7, nr. 2-3 (1979), p. 9 en p. 4;
– L. Verbeke, in *Neerlandia*, jg. 83, nr. 4 (1979), p. 121-122; –
L. Verbeke, in *Het Komitee voor Frans-Vlaanderen en de Nederlanden in Frankrijk* (1978), p. 21-22; – *Liber memoriales Leo Vanackere*, 1980; – J. Deleu (e.a.), *Frans-Vlaanderen*, 1982.

LUC VERBEKE*